

Huften en helden strijden om de macht op Utrechts Festival a/d Werf

Door: Nina Slagter – www.cultureelpersbureau.nl

De perfecte mens bestaat niet. We zijn allemaal huften. Of is er een manier om het wel goed te doen? Ilay den Boer en de spelers van De Utrechtse Spelen / De Warme Winkel gaan elk op hun eigen manier op onderzoek uit op de 26e editie van Festival aan de Werf.

Was mijn opa niet gewoon een klootzak? Dat vraagt Ilay den Boer zich af in *Zoek het lekker zelf uit* (10+). Het is de eerste en vooralsnog enige jeugdvoorstelling in zijn zesdelige serie Het Beloofde Feest. Jammer dat er vanavond vooral volwassenen in de zaal zitten. We tellen verder maar twee kinderen en een handjevol pubers in de zaal. Met de dertigplussers komen de interactieve elementen in de voorstelling – in het kader van: zoek het lekker zelf uit – minder goed uit de verf.

Dat het niet wil vloeien, ligt niet aan het vertellerstalent van Den Boer. Samen met muzikant en jeugdvriend Florian de Backere haalt hij herinneringen op aan zijn opa. Energiek, en met gevoel voor drama. Opa den Boer verhuisde in zijn kinderjaren van Duitsland, waar hij als Jood niet meer kon leven, naar Israël. Eenmaal in Israël noemden ze hem daar ‘mof’.

Het kleinste meisje in het publiek is ook wel eens uitgescholden, vertelt ze aan den Boer. Voor ‘fuckmens’. Een oorlog heeft ze nog nooit meegemaakt. Maar als ze van haar ouders zou moeten vechten, doet ze dat. Net als de opa van Den Boer, die op verzoek van zijn vader het nodige bloed vergoot in Israël. Hij verliet het leger om zijn persoonlijke droom waar te maken: één speelhuis bouwen voor alle oorlogskinderen.

De voorstelling wordt spannend als blijkt dat niet iedereen goede herinneringen heeft aan de kinderpsycholoog. Misschien was zijn opa helemaal niet de held, die Den Boer altijd in hem heeft gezien. Dat frustrleert hem en zijn jonge toeschouwers. Had zijn opa het anders moeten aanpakken? Maar hoe dan? Ze komen er uiteraard niet uit.

De vijf acteurs in Viva La Naturisteraçon hebben delen een ander verleden: ze brachten hun vakanties naakt door. Volgens hen zouden meer mensen dat moeten doen. In hun ideale wereld draagt iedereen een Adamskostuum: ‘We zijn geen consumenten meer en kunnen eindelijk in vrijheid leven.’

Als bevlogen docenten lopen de spelers het pad van de geschiedenis af. Joris Smit noteert bevindingen over de naaktcultuur op een lange rol papier. Guus Boswijk houdt trots wat boeken over de bronnen van het naturisme omhoog. Goed, tot zover de historische feiten. Maar hoe ziet een vrij leven er anno 2011 uit?

De kleding gaat uit en krijgt een plekje in het bomvolle decor, dat nog het meeste wegheeft van een gigantische rommelzolder. In komische balletten tonen de acteurs hun visie op de vrije, spelende mens. Ze zijn alle vijf even grappig en fysiek onhandig. Je gaat haast wat voelen voor hun primitieve levensstijl.

Maar dan gaat het mis. De regels van het samenspel zijn niet duidelijk en sommigen gaan te ver. Je ziet het aankomen, maar toch is het pijnlijk als het gebeurt. De mens is een beest geworden. Om opnieuw te kunnen beginnen is een apocalyptische maatregel noodzakelijk, vertelt acteur Mark Kraan. Zo'n oplossing komt niet erg origineel over, maar als de boel dan eindelijk instort, lucht dat enorm op.

Op 29 mei kunt u de voorstelling naakt bijwonen.

www.hetbeloofdefeest.nl